

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 5. rujna 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vilniaus apygardos administracinis teismas - Litva) – AW, BV, CU, DT protiv Lietuvos valstybė, koju zastupaju Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, Bendrasis pagalbos centras i Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

(predmet C-417/18) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2002/22/EZ – Univerzalna usluga i prava korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama – Članak 26. stavak 5. – Jedinstveni europski pozivni broj u hitnim slučajevima – Stavljanje na raspolaganje podataka u vezi s lokacijom pozivatelja”)

(2019/C 383/32)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: AW, BV, CU, DT

Tuženik: Lietuvos valstybė, koju zastupaju Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, Bendrasis pagalbos centras i Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

Izreka

1. Članak 26. stavak 5. Direktive 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnoj usluzi), kako je izmijenjena Direktivom 2009/136/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009., treba tumačiti na način da nalaže državama članicama, u mjeri u kojoj je to tehnički izvedivo, da osiguraju da predmetna poduzeća pružaju besplatnu uslugu utvrđivanja lokacije pozivatelja tijelu koje zaprima hitne pozive na broj 112 čim navedeno tijelo zaprimi poziv, uključujući kad je poziv upućen s mobilnog telefona koji nema SIM karticu.
2. Članak 26. stavak 5. Direktive 2002/22, kako je izmijenjena Direktivom 2009/136, treba tumačiti na način da državama članicama povjера određenu marginu prosudbe prilikom definiranja kriterija koji se odnose na preciznost i pouzdanost informacija o utvrđivanju lokacije pozivatelja na broj 112, pri čemu ipak valja pojasniti da kriteriji koje definiraju moraju osigurati, u mjeri u kojoj je to tehnički izvedivo, lokaciju pozivatelja na dovoljno pouzdan i precizan način kako bi se hitnim službama omogućilo da mu stvarno pristignu u pomoć, što je na sudu koji je uputio zahtjev da ocijeni.
3. Pravo Unije valja tumačiti na način da kad se u skladu s unutarnjim pravom države članice neizravna uzročna veza između povrede koju su počinila nacionalna tijela i štete koju je pretrpio pojedinac smatra dovoljnom za uspostavljanje odgovornosti države, takva neizravna uzročna veza između povrede prava Unije pripisive toj državi članici i štete koju je pretrpio pojedinac mora se također smatrati dovoljnom, u svrhu uspostavljanja odgovornosti navedene države članice za tu povredu prava Unije.

⁽¹⁾ SL C 352, 1. 10. 2018.